

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia

SA Jerzy Nawrocki

Sędzia:

SA Alicja Surdy

Sędzia:

SA Jolanta Terlecka (spr.)

Protokolant

sekr. sąd. Agnieszka Pawlikowska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 r. w Lublinie na rozprawie
sprawy z powództwa:

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu
o stwierdzenie nieważności uchwały walnego zgromadzenia członków spółdzielni
na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 8
października 2013r., sygn. akt I C 1150/12

- I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok w punkcie III w ten sposób, że stwierdza nieważność uchwały numer 20/2012 z dnia 29 czerwca 2012r. Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej "Nasz Dom" w Radomiu utrzymującą w mocy uchwałę Rady Nadzorczej Nr 58/2011 tej Spółdzielni z dnia 30 sierpnia 2011r. w części w jakiej zatwierdza ona punkt 11 rozdziału VI *Regulaminu rozliczania kosztów dostawy ciepła do lokali i pobierania opłat za centralne ogrzewanie i podgrzanie wody w Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu* oraz oddala powództwo w pozostałej części;
- II. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty postępowania apelacyjnego.

Za zgodność z oryginałem
świadczymy:
sekretnarz sądowy

mgr inż. Magdalena Szymaniak

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prawie w całości zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy jeśli chodzi o żądanie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały Walnego Zgromadzenia był w istocie bezsporny, a kwestią która wymagała rozważenia była jego ocena prawna. Dla tego rodzaju oceny, opinia biegłego nie była konieczna. Tym bardziej kiedy powodowie kategorycznie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym podkreślali, że oczekują

od Sądu wyłącznie interpretacji prawnej kwestionowanych zapisów Regulaminu w kontekście wymogów art. 45a ustawy Prawo energetyczne.

Sąd Okręgowy jeszcze przed decyzją o połączeniu spraw do wspólnego rozpoznania, w sprawie z powództwa [redacted] wówczas o uchylenie uchwały opartej między innymi na twierdzeniu, że zaskarżona uchwała narusza jego interesy bo zawyża koszty dostawy ciepła i uniemożliwia kontrolę ponoszonych kosztów (k-226v) na rozprawie w dniu 29 listopada 2012r. z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego „*dla ustalenia czy zapisy Regulaminu (...), a w szczególności jej zapisy dotyczące rozliczania kosztów ciepła na zasadach ogólnych są zgodne z zapisami prawa energetycznego oraz rozporządzeń wykonawczych do tej ustawy*” (k-227v). Tak sformułowana teza dowodowa nie wskazuje na rodzaj „wiadomości specjalnych” w rozumieniu art 278 k.p.c. potrzebnej sądowi dla rozstrzygnięcia sprawy. Dowód ten w efekcie nie został przeprowadzony, zaś strona pozwana reprezentowana cały czas przez profesjonalnego pełnomocnika po połączeniu spraw nie zgłaszała zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c., że Sąd pomimo formalnego wydania postanowienia dowodowego, zamknął rozprawę bez przeprowadzenia tego dowodu. Zarzut naruszenia art. 232 k.p.c. podniesiony w apelacji jako jedyne uchybienie przepisom postępowania nie mógł odnieść zamierzonego skutku już choćby z tego względu, że skarżący nie uzasadnia wpływu takiego uchybienia na wynik sprawy, nie formułując żadnej konkretnej tezy dla biegłego.

Zasadnie natomiast apelacja zarzuca Sądowi uchybienie powołanym w niej przepisom materialnoprawym. Dla porządku w pierwszej kolejności odnotowania wymaga, że powodowie ostatecznie precyzując żądanie pozwu jednoznacznie oświadczyli, że zwalczają jedynie uchwałę nr 20/2012 r. Walnego Zgromadzenia (k-148). Sąd żądaniem tym był związany stosownie do art. 321 § 1 k.p.c. Przepis ten ma bowiem w procesie charakter bezwzględny, gdyż wyrokowanie sądu ponad żądanie co do zasady jest wyłączone we wszystkich postępowaniach, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej, a

takiego brak zarówno w ustawie z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze jak i w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych. Jakkolwiek uchwała numer 20/2012 z dnia 29 czerwca 2012r. Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu formalnie utrzymuje jedynie w mocy uchwałę Rady Nadzorczej Nr 58/2011 tej Spółdzielni z 30 dnia sierpnia 2011r. zatwierdzającą Regulamin rozliczania kosztów dostawy ciepła do lokali i pobierania opłat za centralne ogrzewanie i podgrzanie wody w Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasz Dom” w Radomiu ale zarzut jej sprzeczności z art. 45 a prawa energetycznego musi być badany w odniesieniu do treści przedmiotowego Regulaminu. W razie bowiem ustalenia takiej sprzeczności konsekwentnie do tego również uchwała Walnego Zgromadzenia byłaby sprzeczna z prawem ze skutkiem z art. 42 § 9 prawa spółdzielczego. Z tym jednak zastrzeżeniem, że ustalenie sprzeczności z prawem uchwały rady nadzorczej miałoby tylko charakter przesłankowy, gdyż ze względu na przedmiot żądania rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego nie obejmuje stwierdzenia nieważności tejże uchwały.

Jest niesporne, że aneksem nr 3/2011 do przedmiotowego Regulaminu uchwalonym przez Radę Nadzorczą uchwałą nr 115/2012 z 10 grudnia 2012r. i obowiązującym od tego dnia, pozwana w rozdziale VI wykreśliła w całości punkt 11 (k-208,209). W ocenie Sądu Apelacyjnego powodowie mieli jednak nadal interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. w popieraniu swojego żądania w tej części, gdyż wedle treści tej uchwały skreślenie punktu 11 nastąpiło z mocą od 10 grudnia 2012r. czyli *ex nunc* (k-215), zaś w oparciu o omawiany Regulamin rozliczano dwa poprzednie sezony grzewcze. Stąd dopiero stwierdzenie nieważności mające skutki *ex tunc* definitywnie przesądziłoby o braku mocy wiążącej od początku obowiązywania takiego zapisu. Analogiczny argument o istnieniu interesu prawnego można podnieść już co do całości przedmiotowego Regulaminu, a to wobec uchwalenia odrębnie dwóch nowych regulaminów rozliczania kosztów dostawy ciepła i